

Can Mas, Cal Vigilant, Can Pujol, Ca l'Aldrofeu, Mas Aldrofeu, Mas Vives del Camí o de Gassanons

Palafolls

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Camí Tordera, 13.
Emplaçament: Veïnat de Casanons

Coordenades:

Latitud: 41.68379
Longitud: 2.737367
UTM Est (X): 478142
UTM Nord (Y): 4614702

Classificació

Número de fitxa: 08155 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Gòtic Modern Popular
Segle: XVI-XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Protecció: BCIL
Núm. Registre / Catàleg: 11670-I
Disposició: Aprovació definitiva comissió urbanisme
Data Disposició: 27/04/2006
Publicació: DOGC
Data publicació: 30/07/2008
PGOUM: Categoria Tipus C: la masia o vila rural.
Aprovació: 19-09-2006

Data aprovació:	dt., 19/09/2006 - 12:00
Número inventari	IPAC 45914
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial - productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08154A005000450001UT
Autoria de la fitxa	Àlvar Sáez Puig
Data de registre de la fitxa:	dv., 19/08/2022 - 12:45

Descripció

La masia és de planta rectangular i coberta realçada a dos aiguavessos. Conserva el portal adovellat amb brancals i finestres d'estil goticista. Dues d'elles tenen la llinda trilobulada. Té dues finestres amb arc lobulat i una amb permòdols.

És una masia de grans dimensions què ha mantingut l'aspecte original tant per dins com per fora.

Té planta baixa i primer pis. L'arrebossat de la façana té un color terrós clar.

L'interior manté les escales i algunes estances amb l'estructura original.

Història

Segons Salicrú (2018) les primeres referències són del 1388 quan Eulàlia Vives, propietària útil del mas, i el seu marit Bernat Coma, venen a Bernat Dalmau una peça al clos de n'Arimbau per 10 florins. El 1439 Francesc Vives i la seva esposa Francesca, del veïnat de Gassanons, heretaven tot el mas Vives de Gassanons.

Joan Vives, el 1503, capbrevava pel vescomte de Cabrera.

Al següent capbreu del 1585 mantenien les mateixes finques, però no va ser per massa temps. Sembla que a partir del 1600 la família van passar per dificultats econòmiques.

Al segle XVII, al capbreu del 1613 del Monestir de Sant Daniel de Girona, el document ens diu que eren hereus del Francesc Vives que havia capbrevat el mas el 9-5-1411, com a home propi i soliu del monestir de Vallmaria.

El capbreu que fa Anna Vives el 1665, filla d'Esteve Vallouri, àlies Vives, i Elisabet Vives, i propietària del mas Vives de Gassanons, diu tenir pel monestir el mas de tres jornals i del que presta la tasca i el delme, que afronta a orient amb una peça seva que té pel senyor del terme, a migdia amb en Rupjà, a ponent amb una peça seva i al nord amb una peça seva també que és part de la quintana del mas Roig.

El 1673 ens consta que a part d'haver-se venut totes les peces que tenia el mas, el casal estava en estat ruïnós i deshabitat. No se sap res més fins a l'any 1746, quan Antoni Torrent jove pagès masover del mas, fill d'Aleix, vidu de Maria Riera, i també masover del mas, es casava amb Estasia Llorens, filla de Francesc

Llorens, de Caldes de Malavella i de Maria Boada, vídua.

No se sap, en aquell moment, qui era el propietari del mas, els Vives sembla que ja no ho eren i entrarien en joc el Ruscaldeda de Tordera, que ja el 1818 podem confirmar com a propietaris del mas Vives, tot i que en aquell moment ja no es coneix com a tal. Els Ruscaldeda no hi viuran mai i sempre hi haurà masovers, el 1866 i 1880 la família Vendrell i el 1911 els Pedemonte.

Bibliografia

- Ajuntament de Palafolls (2006). Pla General d'Ordenació Territorial i Urbana. Palafolls.
- BONET GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme*. Barcelona. Editorial Montblanc.
- SALICRÚ SISCART, Xavier (2018). *Cases amb era i quintana: les masies de Palafolls i la seva gent, s. XIV-XX*. Palafolls. Edicions del Roig.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Pobles de Catalunya](#)

[Viquipèdia](#)

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Perm%C3%B2dol>

